

Revista Școlii Gimnaziale Săcălaz

Nr. 6 ianuarie 2022

SUFLET DE COPIL

ISSN 2668-1838, ISSN-L 2602-0084

"Copilăria este inima tuturor vârstelor." Lucian Blaga

Copil
 "Și ești precum o mână de părinte ostenit,
 Ce se apleacă - n vis,
 Pe fruntea copilului iubit. "
 Si ești precum e apa aceea curată, de izvoare,
 Din care se adapă - n luminișuri,
 Doar pui neprihăniți de căprioare,
 Ieșind, speriați, de prin tufișuri."

PROF. DANA SĂRAC

Revista Școlii Gimnaziale Săcălaz a izvorât din sufletul de copil al redacției format din cadrele noastre didactice . Sumarul acesteia este unul atrăgător și este alcăuit din articole interesante scrise de către dascălii noștri, precum și creații literare ale elevilor noștri coordonați de profesorii școlii.

Am lăsat și în acest număr o picătură din amintirile și din sufletul nostru de copil.

Sperăm să vă placă!

PROF. MANUELA MATITS, DIRECTOR ADJUNCT

CUPRINS:

PASTILA DE "LIMBĂ"

<i>Cuvânt de început</i>	2
<i>Pastila de "limbă"</i>	3
<i>Abateri lingvistice</i>	5
<i>Caleidoscop bio</i>	6-9
<i>Importanța profesorului și a calității predării</i>	10-14
<i>Tinere condeie</i>	15-22
<i>Comunitatea mea</i>	23-27

<i>Fractalii</i>	28-29
<i>Primii pași în grădiniță</i>	30-31
<i>Sărbătorile iernii</i>	32-35
<i>Activități educative și extrașcolare</i>	36-45
<i>Miracolul fulgilor de nea</i>	46-47

În articolul din acest număr al revistei, vă rețin atenția cu o mică greșală de exprimare și ortografie, întâlnită frecvent, nu doar în rândul copiilor, ci, uneori, și la cei mari.

Greșeala se datorează unei confuzii care se face din cauza a doua verbe din limba română care denumesc aceeași acțiune. Este vorba de „a vrea” și „a voi”.

Utilizate la timpul imperfect al modului indicativ ele se conjugă astfel:

eu vream, tu vrei, el/ea vrea, noi vream, voi vreați, ei/ele vreau

sau

eu voiam, tu voiai, el/ea voia, noi voiam, voi voiati, ei/ele voiau

Aici intervine confuzia, deoarece vorbitorii au preluat consoana “r” de la primul verb și au introdus-o în conjugarea celui de-al doilea, rezultând astfel variantele **GREȘITE:**

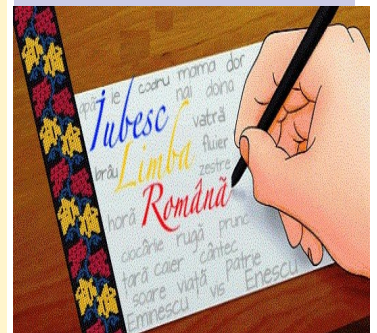
eu vroiam, tu vroiai, el/ea vroia, noi vroiam, voi vroiați, ei/ele

vroiau.

Așadar, vă sfătuiesc să nu mai folosiți varianta “VROIAM” ci să o adoptați pe “VOIAM”, iar în continuare va îndemn să **VORBIȚI ȘI SĂ SCRIEȚI CORECT ROMÂNEȘTE!**

Până data viitoare, vă salut,

PROF. OVIDIU PECICAN

Abateri lingvistice în exprimarea curentă

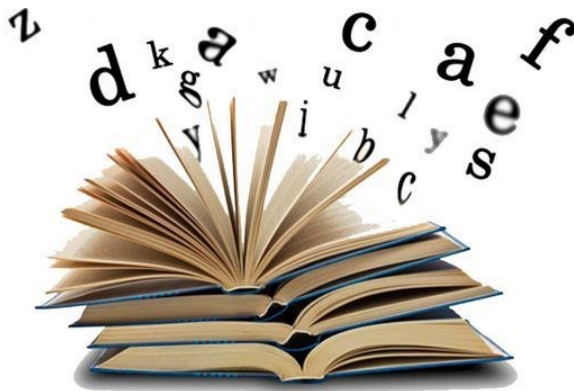

Analizând atent modul în care este folosită limba română în presă, la radio, în televiziune sau chiar în jurul nostru, vom observa că, din pricina cunoștințelor insuficiente și limitate ale vorbitorilor, numeroase nereguli de natură lingvistică își găsesc loc în exprimarea curentă.

Ideea de a scrie articolul de față a apărut din dorința de a acorda importanța cuvenită exprimării corecte și îngrijite în limba română. Vom aminti aici câteva dintre greșelile pe care le întâlnim des în rândul vorbitorilor/elevilor.

Nu din întâmplare, lista „inventarului” nostru are ca prim clasat **pleonasmul**, întrucât un lucru este cert, acesta nu își pierde supremația, rămânând una dintre greșelile frecvente. **Pleonasmul** constă în „asocierea redundantă a unor cuvinte sau expresii cu același sens. În majoritatea cazurilor, pleonasmul este semnalat, nu și explicat de așa natură, încât cititorul sau utilizatorul (...) să înțeleagă, spre exemplu, de ce **averse de ploaie*, **mijloace mass-media* sau **hemoragie de sânge* sunt structuri pleonastice realmente supărătoare. Acestea sunt mostre ale unei exprimări defectuoase, pe care le întâlnim nu de puține ori în presa scrisă sau în mediul virtual, greșeala perpetuându-se: „*Miniaparate de **cronometrare a timpului**.*” „*Un set complet cu tot ce este necesar pentru o **caligrafie frumoasă**.*”, „*Munca laborioasă și dedicația pompierilor și salvatorilor face ca ei să beneficieze de **încrederea din partea populației**.*”

De altfel, printre erorile frecvent întâlnite se numără folosirea verbului hibrid *a vroi* care a rezultat în urma contaminării verbelor *a voi* și *a vrea*, cu mențiunea că primul este preferat pentru timpul imperfect (*voia*), pe când cel de-al doilea este preferat pentru prezent (*vreau*) și perfect simplu (*vruî*): „**Vroiam** să fiu atacant, nu credeam că am **calități de portar**.”, „**Vroiți** să trimiteți vreun pachet și nu **știați** cu cine rapid și în siguranță?” (în loc de: **Voiam** să fiu atacant..., **Voiați** să trimiteți...).

Ducând cercetarea în direcția altor verbe „buclucașe”, constatăm că nu puțini sunt cei care spun **mi-ar place* în loc de *mi-ar plăcea*, **va apare* în loc de *va apărea*, **mi-ar pare* în loc de *mi-ar părea*. Chiar și în mediul online, regăsim din abundență astfel de formulări: „**Nu mi-ar place să antrenez echipa din Baia Mare.**” (în loc de: *Nu mi-ar plăcea să antrenez echipa din Baia Mare.*

Imperativul negativ al unor verbe ca *a face*, *a zice*, *a duce* se numără și el printre acele situații delicate asupra cărora merită să ne îndreptăm atenția. Se impune evitarea unor formulări de tipul **nu fă!*, **nu zi!* sau **nu du!*, deoarece regula prevede clar că la imperativ, forma negativă de persoana a II-a singular se obține de la infinitivul verbului precedat de adverbul de negație *nu*, fapt care nu este respectat în enunțurile de mai sus. Corecte sunt variantele *nu face!*, *nu zice!* sau *nu duce!*, fiind necesară folosirea acestora și nu a celor deja enumerate.

De asemenea, una dintre cele mai răspândite erori gramaticale constă în omiterea nejustificată a prepoziției simple *pe* din structura complementului direct *pe care*. Mulți vorbitori ai limbii române, din grabă, din neatenție sau chiar din dorința de a economisi timp, uită de acest *pe*, ce ar trebui de fapt să însoțească pronumele relativ *care* în următoarele construcții: **filmele care le-am văzut*, **cărțile care le-am citit*, **omul care l-am cunoscut*, **măsurile care le-am luat* (în loc de: *filmele pe care le-am văzut*, *cărțile pe care le-am citit*, *omul pe care l-am cunoscut*, *măsurile pe care le-am luat*). Potrivit regulii, *care* cu funcția de complement direct primește obligatoriu marca *pe*.

În concluzie, de multe ori vorbitorii/elevii manifestă neglijență în ceea ce privește respectarea normelor ce au în vedere exprimarea îngrijită a limbii. Se recomandă acordarea unei mai mari atenții atât în exprimarea orală, cât și în cea scrisă.

PROF. ADELINA BALINTONI

Caleidoscop bio

ANIMALE OCROTITE DIN BANAT

antiviperin!

La fel ca și speciile de plante, în România și în Banat există și animale pe cale de dispariție, ocrotite de lege și care se numesc **monumente ale naturii**. Iată câteva:

VIPERA (*Vipera ursinii*) este o reptilă întâlnită în pădurile de pe munții din stațiunea Băile Herculane. Este periculoasă pentru om, deci trebuie ocolită! Este căutată pentru a se colecta veninul, din care se prepară serul

LILIACUL (*Chiroptera* sp.) este singurul mamifer zburător din România. Este un animal insectivor nocturn, care este ocrotit de lege, deoarece este folositor agriculturii, mâncând un număr foarte mare de insecte. Nu vede bine noaptea și de aceea emite ultrasunete cu care se orientează, numit ecolocație, urmarea este un zbor în zig-zag. Liliicii trăiesc ascunși prin case părăsite, scorburi, ruine, mai ales peșteri, unde ierneză atârând cu capul în jos și înfășurați în „aripi”. Evită omul. Mare grijă să nu ajungă în păr, deoarece zgârie pielea capului și încâlcesc părul!

RÂSUL (*Lynx lynx*) este mamifer carnivor, de talia unui câine, are blană cafenie-roșcată, cu pete brune, pe fiecare ureche are un smoc de peri negri țepoși. Numele i se trage de la favoriții negri, care îi atâră pe fălci și dau impresia că râde. Mănâncă mamifere, păsări, rozătoare. Urlă, scuipe, miaună și toarce, ca o pisică! Se cațără și înoată bine. În Banat se poate vedea în Munții Parâng. A devenit tot mai rar datorită stricteții folosite la combaterea lupilor!

Toate **PĂSĂRILE RĂPITOARE** de zi : uliul-găinilor, vulturul, eretele, gaia, șoimul, șorecarul, precum și cele de noapte: bufnița, cucuveaua, striga, huhurezul astăzi sunt ocrotite de lege. Au fost foarte mulți ani împușcate, deoarece se considera că mănâncă mulți iepuri, dar omul a înțeles că ele reglează numărul rozătoarelor, consumă și cadavre, fiind adevărați sanitari ai naturii. Chiar și cuiburile le sunt stricate și ouăle luate de „colecționari”! Acum numărul lor este destul de mic, o specie de vultur – zăganul, chiar a dispărut din România din 1980!

CAPRA – NEAGRĂ (Rupicapra) este mândria Munților Carpați. Este un gen de antilopă de munte, care trăiește în Banat pe vârfurile prăpăstioase din masivele Retezat și Parâng. Culoarea corpului seamănă cu mediul și asta o protejează = homocromie. Trăiește în turme de 5-30 capre, conduse de o capră bătrână. Câinii ciobănești și braconierii au împușinat numărul lor actual.

URSUL CARPATIN (Ursus arctos) este numit de poporul român „Moș Martin”. În general caută locuri izolate. Deși este carnivor, toamna mănâncă și fructe de pădure, alune, scorușe ; iarna caută ghindă și jir ; primăvară mănâncă urzici, mâțișori de salcie, ciuperci; vara consumă mure, zmeură, afine de pădure, mere și pere pădurețe. Iarna se retrage în bârlog, la hiberbare. În iernile grele coboară în sate și orașe și caută mâncare în tomberoane și chiar în curțile oamenilor. Împușcarea a dus la scăderea lor, totuși România stă destul de bine numeric.

ZIMBRUL (Bison bonasus) este rudă cu bourul de pe stema Moldovei, cu bizonul american și cu boul domestic. Poate atinge greutatea de o tonă. Are piept lat, păr lănos și o coamă bogată. Ultimul zimbru a fost împușcat în țara noastră în anul 1840! În lume mai sunt circa 30 de exemplare, în Polonia și Caucaz. Este deci ocrotit de lege. Din anul 1958 în România se încearcă recolonizarea lui, în Rezervația de Zimbrii de la Hașeg, azi având cam 20-30 exemplare.

Iată deci motive temeinice pentru a ocroti natura și viețuitoarele ei!

Elev MATITS MARKO, cls. a VI -a A

Elevă MATITS MILENA, cls.a V- a B

PROF. COORDONATOR BRĂNESCU ARGENTINA LAURA

ADOLESCENȚII REBELI, MIT SAU ADEVĂR ?!

La această întrebare ne poate răspunde foarte clar cartea „*Vâltoarea minții, Puterea și rolul transformărilor cerebrale în adolescență*”, autor Daniel J. Siegel, Editura Herald, București, 2020. Autorul ne uimește încă de la început, afirmând că adolescenții suferă la nivel cerebral o transformare, în special a cortexului prefrontal, responsabil de comportamentul lor. Deci nu hormonii care o iau razna sunt vinovați, așa cum se crede!

Transformările cerebrale se datorează parțial informației genetice moștenite și parțial experiențelor trăite. Cortexul prefrontal, cel din spatele frunții este deci implicat în luarea deciziilor, în gândire, în empatie, în actele de moralitate, în circuite cognitive, bineînțeles că și în toată gama de emoții. Totodată cortexul prefrontal coordonează și echilibrează fluxurile de informație din interior și din exterior = fluxurile interpersonale. Cortexul este implicat în decizii, planuri, gândire. Sistemul limbic răspunde de emoții, atenție, memorie.

Întotdeauna mai avem de descoperit cine suntem, sau ce sens are viața noastră, deoarece mintea se molezează continuu, pe măsură ce creștem și ne dezvoltăm, pe tot parcursul nostru școlar și nu numai, spre a fi sănătoși și fericiți. Adolescenții sunt cei care vor să creeze o lume nouă, o artă nouă, spre deosebire de adulți, care vor ca lucrurile să rămână așa cum sunt.

Adolescenții caută noul, care le aduce satisfacție, spirit de aventură, comportamente deosebite, o avalanșă de gânduri, idei, intenții, credințe. Cea mai periculoasă perioadă din viață este între 12 și 24 de ani, când tinerii sunt expuși la multe accidente, traumatisme, droguri. Anii dintre copilărie și maturitate reprezintă o perioadă distinctă din viață, perioadă ce se delimitează foarte clar și la animale, care își trăiesc și ele adolescența!

Atașamentul, adică sentimentul de siguranță de acasă și în lume, dezvoltat în primii ani de viață este important în adolescență, când se trece de la siguranța căminului la situații nefamiliare și periculoase, care pot dura câțiva ani, pot dezorienta, dezamăgi, dezechilibra, descuraja. Tocmai atașarea de un grup face ca această trecere să aibă o plasă de siguranță atunci când copiii părăsesc cuibul și iau în piept o lume nouă, necunoscută, imprevizibilă. Atașamentul și temperamentul ne construiesc la final personalitatea!

Adăugăm aici și transformările din perioada de pubertate, maturizarea treptată fizică și psihică, dezvoltarea organelor și a caracterelor secundare, care ne construiesc trăsăturile de feminitate sau de masculinitate, sub influența hormonilor androgeni și estrogeni. Debutul pubertății este tot mai timpuriu și din păcate nu se însoțește întotdeauna și de responsabilitate, care apare decalată față de evoluția fizică; fetele se maturizează însă cu câțiva ani mai devreme ca băieții.

Mindsight, abilitatea de a cunoaște mintea, de a o construi, o împletire de introspecție - empatie - integrare, ne conferă echilibru interior și interpersonal și deci o viață sănătoasă. În cortexul prefrontal ni se construiește o hartă a trecutului, dar și o hartă a viitorului posibil, adică hărți mindsight eu-tu-noi. Abilitățile mindsight crează integrare cerebrală, dezvoltă circuite neuronale, în relație cu experiențele trăite, adică dezvoltă neuroplasticitatea creierului propriu și adaptarea mai bună la mediul în care trăim, modul în care percepem oceanul interior, pentru ca viața să ia o direcție pozitivă.

Desigur că o implicare majoră o au și mediatorii chimici, eliberați în fantele sinapselor și deci în transmiterile neuronale, mai ales dopamina, care este responsabilă de plăcere, satisfacție, aventură și recompense, impulsivitate crescută, adică pentru adolescenți este pedala de accelerație călcată la maxim; totodată ea favorizează și predispoziția la adicții (alcool, alimente fast-food, droguri); dar favorizează și intuițiile, senzațiile și instinctele care ajută foarte mult în luarea deciziilor. Mielinizarea axonilor neuronilor duce la raționamente, discernământ, coordonare și dezvoltă gândirea esențială la adolescenți.

Pe de altă parte, meditația mindfulness ne susține funcționarea optimă fizică și psihică, deoarece atunci când suntem prezenți în viața noastră, nivelul enzimei telomereză, care repară capetele cromozomilor și îi menține în stare corectă de funcționare, este maxim. Aceasta se traduce ca o îmbătrânire încetinită și un procent mai mic de boli ereditare. Iar timpul petrecut cu tine te face mai înțelept, reglează emoțiile, crește nivelul de bunăstare!

Deși emisferile cerebrale funcționează împreună, ele au funcții diferite: cea stângă răspunde de limbaj, de logică, de gândire liniară, de întocmirea listelor, de acțiuni concrete. Cea dreaptă este emisfera amintirilor, a datelor autobiografice, a vieții emoționale, a intuiției. Emisfera stângă ne ajută deci să ieșim în lume și să facem față situațiilor, să răspundem așteptărilor celorlalți, pe când cea dreaptă privește înăuntru, ne retrage spre sinele interior, să comunicăm non-verbal. Uneori una dintre emisfere devine dominantă, dar putem avea modele ambivalente și modele evitante în același timp.

Daniel Siegel spune că mintea este parte din noi și se află între noi, deci în interior, dar și în spațiul exterior.

Această carte se potrivește ca o mânășă celor care avem copii adolescenți, sau chiar numai elevi adolescenți. Celor curioși, le doresc lectură plăcută!

PROF. BRĂNESCU ARGENTINA LAURA

CUM ÎNVĂȚ?

Învățarea este esențială pentru existența noastră. La fel cum alimentele ne hrănesc corpul, informațiile și învățarea continuă ne hrănesc mințile. Trăim într-o lume în continuă expansiune, iar asta indică o nevoie constantă de învățare, care să ajute indivizii să obțină în orice moment cunoștințe diferite și utile.

Iată câteva sugestii care te pot ajuta să-ți organizezi mai potrivit timpul și energia necesare pregătirii și învățării:

- Evită factorii care îți pot distra atenția: când începi să înveți pentru a doua zi sau să îți faci o temă, asigură-te că într-adevăr vei face asta și că ai eliminat factorii care te pot perturba: televizorul, telefonul, rețele de socializare...Rezistă tentațiilor de moment pentru beneficii de lungă durată.
- Organizează-ți materialul de memorat, împarte materialul pe care îl ai de învățat, în secțiuni. Astfel, vei învăța mai ușor și mai în profunzime.
- Începe cu temele/materiile mai dificile, greoaie și finalizează cu cele mai ușoare.
- Prima dată citește în întregime materialul pe care ți l-ai propus să îl înveți; apoi, pentru a te verifica dacă ai înțeles, închide cartea/caietul/cursul și încercă să-ți aduci

aminte despre ce era vorba în materialul respectiv. Încearcă să înveți logic, nu mecanic și să repeți informațiile vechi abia atunci când îți dai seama că începi să le uiți.

- Învăță în etape, aprox. 30 minute, apoi o pauză de 10 minute. Sunt indicate pauzele între activitățile de învățare, pentru a preveni scăderea randamentului și oboseala, care se instalează destul de rapid.
- Odihna este importantă. Încearcă să dormi suficient!
- Alimentează-te rațional, axându-te pe fructe și legume; ar fi ideal dacă scoți din alimentație pe cât posibil, dulciurile, snacks-urile, băuturile carbogazoase, pentru că acestea nu-ți aduc vitaminele necesare și îți pot crea stări de agitație. Atunci când înveți, evită să mănânci.
- Cere ajutor când ai nevoie! Nu poți învăța ceva dacă nu înțelegi- cere ajutorul de la profesor, de la colegi, de la consilierul școlar sau de la părinți. Mulți copii renunță să își facă tema sau să continue pregătirea dacă întâmpină obstacole pe care nu știu să le depășească.

Mesaje de încurajare pentru a învăța transmise de elevele clasei a VII-a A:

Andrecuț Carina Andrada: *"Dragii mei colegi, doresc să vă transmit un mesaj. Este important să știți că este pentru binele vostru să vă pregătiți pentru școală chiar dacă este mai dificil uneori. Haideți să învățăm cât putem de mult pentru a avea un viitor mai bun și pentru a ne face generația cât mai pregătită și înțeleaptă! Haideți să învățăm pentru a avea un viitor strălucit! Asta este în puterea noastră, a fiecăruia dintre noi."*

Rusti Sarah: *"Noi, colegii din clasa a VII-a A vă încurajăm să învățați pentru testele și tezele pe care le veți avea în semestrul al II-lea. În fiecare zi îmi spun următoarele lucruri care îmi dau putere să continui pregătirea: Cine se trezește dimineața ajunge departe. Dacă învăț pot ajunge departe. Învățați și voi ca să aveți mai multe șanse."*

Dacă ai nevoie de sprijin sunt alături de tine!

PROF. CONSILIER, FLUERAȘ ADINA-BRÎNDUȘA

METODE DIDACTICE TRADIȚIONALE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Prin "**metodă de învățământ**" înțelegem o modalitate de acțiune a cadru-ului didactic în vederea realizării obiectivelor operaționale. *Altfel spus, metoda didactică este un plan de acțiune conceput pentru transmiterea cunoștințelor și formarea competențelor specifice.*

Metodele de învățământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relație cu mijloacele de învățământ și cu modalitățile de grupare a elevilor.

Povestirea

Povestirea constă în nararea unor fapte, evenimente, într-o formă expresivă, menită să declanșeze stări afective la elevi.

Această metodă este utilizată preponderent în grădiniță și în special în clasa I și a II-a. Ea poate lua forma unei întregi lecții, corelată cu alte metode cum ar fi mai ales conversația și explicația.

În grădiniță astfel de activități poartă denumirea de „povestea educatoarei” sau „lectura educatoarei”, unde după caz, cadrul didactic alege să povestească sau să citească o poveste. În clasele I și a II-a, în cadrul orelor de comunicare, mai ales ale celor de opțional („Lumea poveștilor” sau „Literatură pentru copii”)-care vizează dezvoltarea limbajului prin povești, povestiri, poezii- cadrul didactic poate opta să spună copiilor o poveste.

Povestirea poate fi utilizată și în lecții de geografie, istorie, științe și nu numai pentru că are darul special de a capta atenția copiilor și dă o notă de originalitate lecției.

În momentul în care povestește, cadrul didactic trebuie să adopte un ton și o mimică potrivite acțiunilor narate. Se pot folosi imagini în conformitate cu momentele poveștii pentru o mai bună concretizare a acesteia. Să nu uităm că elevii de vârstă școlară mică au gândire concret-intuitivă și materialul didactic contează enorm.

Descrierea

Descrierea urmărește evidențierea părților componente sau caracteristicilor unui obiect sau fenomen, de cele mai multe ori în prezența obiectului descris.

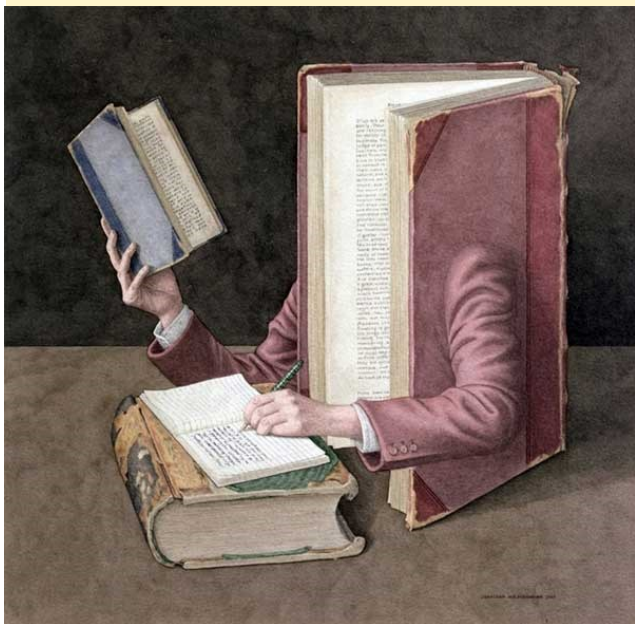
Această metodă se utilizează atunci când se dorește stabilirea caracteristicilor unui fenomen, animal, plantă etc. Astfel, se pot descrie părțile corpului uman, având ca suport mulaje sau elementele componente ale unei plante, ajutându-ne de o planșă.

În mod special, descrierea poate fi utilizată și în compuneri, în special în clasa a IV-a. Spre exemplu, dacă elevilor li se dă tema compunerii „Animalul preferat”, aceștia vor alege animalul care le place cel mai mult, îl vor descrie din punct de vedere morfologic și comportamental, argumentând alegerea făcută.

PROF. MANUELA MATITS, DIRECTOR ADJUNCT

Importanța lecturii suplimentare în viața copiilor

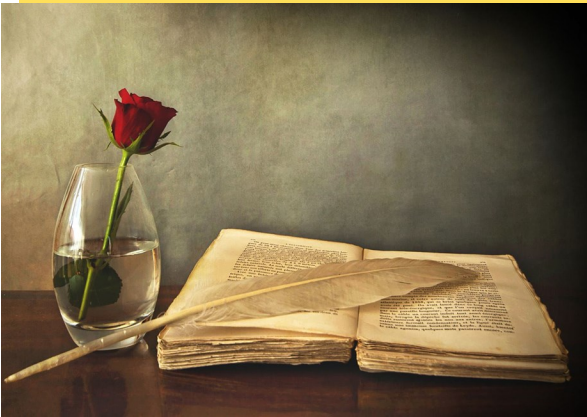
Cartea este o comoară fără de preț, în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele lor tehnice.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Există factori care determină lectura elevilor : particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o foame de carte, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, aceasta rămâne pentru toată viața o obișnuință utilă. Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. La vârsta

preșcolară, atât familia, cât și grădinița, depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii. Această muncă este situată la nivelul superior, în primele clase ale școlii. Perioada de formare a gustului pentru citit coincide cu cea când se pun bazele acestuia, cu ciclul I-IV. Lectura necesită nu numai îndrumare, ci și control. Sondajul în lectura particulară trebuie să constituie o cerință obligatorie, manifestată în cadrul verificării cunoștințelor elevilor și în fiecare lecție. Lecturile parcurse de elevi date ca teme (de exemplu, lectura literară a operelor studiate în fragmente), prezintă importanță și din punctul de vedere al tehnicii cititului : exactitate, claritate, nuanțare – necesare pentru întregirea cunoștințelor transmise la clasă. Studiul lecturii în ciclul primar este grupat în trei forme de realizare: texte de citire studiate prin manualele de citire ale fiecărei clase; texte de lectură (intercalate între textele de citire); lecturi suplimentare extrașcolare prevăzute în lista programei școlare, grupate pentru fiecare clasă de studiu a ciclului primar, pentru a fi citite și cunoscute de elevi. Lectura în afara clasei are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le satisfacă dorința de a cunoaște viața, oamenii și faptele lor.

Lectura contribuie într-o măsură însemnată la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat și colorat, la dezvoltarea dragostei față de patrie, la educarea sentimentelor estetice. În practica școlară se folosesc diverse forme de îndrumare a lecturii în afara clasei. Cele mai importante sunt: expunerea prin povestire, conversația sau dezbateră, activitatea cu cartea prin citirea expresivă a învățătorului, recenzia, lecțiile de popularizare a cărții, metoda demonstrației, excursiile literare, întâlniri cu scriitorii, șezători literare, seri de basme și de poezie, medalionul literar consacrat aniversării unui scriitor, simpozionul literar, concursurile «Cine știe, răspunde !» pe teme literare, călătoriile imaginare pe hartă, pe temă literară, confecționarea unor albume literare, tabere de creație literară, presa, revistele literare, radioul, televiziunea, etc. Pentru a-i determina pe copii să devină cititori pasionați este necesar să se formeze, cu răbdare și stăruință, gustul pentru lectură. Îndrumarea lecturii elevilor este o acțiune dificilă și de durată.

Lectura sistematică și bine îndrumată îi ajută pe elevi să-și lărgescă orizontul cunoștințelor și să asimileze mai ușor lecțiile, contribuie la dezvoltarea gândirii și a limbajului, trebuie să se țină seama de toate aceste considerente, precum și de emotivitatea accentuată a școlarului.

Scriitorul român I.L. Caragiale afirmă acum aproape un secol: „O carte bună de citire, în vârstă fragedă, este, poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot așa precum umbrele multor stejari seculari se datoresc căderii unei ghinde pe pământ prielnic.”

„Lectura – spunea istoricul N. Iorga – joacă un rol important în viața copiilor, un rol mai mare decât în viața celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viața și influențează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărțile pe care le citesc, copiii își formează o anumită concepție

asupra lumii, cărțile formează la ei anumite norme de conduită.” Lectura literară este, de asemenea, unul dintre factorii care favorizează în cel mai înalt grad cunoașterea și folosirea limbii române, îmbogățirea și activizarea vocabularului sau dezvoltarea capacității de comunicare.

PROF. GAL MIHAELA

DIN SUFLETUL DE COPIL AL DASCĂLILOR NOȘTRI

Moș Crăciune

Moș Crăciune, Moș Crăciune,
Ai uitat de noi
În loc să ne-aduci zăpadă
Ne aduci tot ploi.
Cum s-alunece patina
Dacă nu e gheață?
Haide,
spune Moș Crăciune,
Asta mai e viață!

Săniuța mea cea nouă,
Stă în pod pe-o ladă
Haide, vino, Moș Crăciune!
Vino, cu zăpadă.
Dar să nu ne-aduci și vânturi
Să ne strice jocul,
C-apoi dragă Moș Crăciune
Noi îți luăm jocul.
PROF. SABĂU MARIA-CRISTINA

.Schite de portret

"Și ai dispărut pe o poarta neagră, de cetate,
Precum un cavaler medieval,
Cu ghiozdanelul tău, ghiduș, de plus.
Si poate aveai în el și - o vioară si- un arcuș."
De ce- ai roșit, cand m-ai zărit, copil grăbit?
Acuma mai rosești?
Mai ești copil, mai ești?"
PROF. DANA SĂRAC

Mos Crăciun

Mos Crăciun așteaptă mult,
Ca să te vadă cântând,
Poezii tu să reciti.
Să arăți că-i învățat
Tot anul l-ai așteptat.

Prăjituri tu ai făcut
Și lăptic ai încălzit,
El să fie mulțumit,
Ca să îți lase sub brad,
Tot ce tu ai așteptat.

Căci scrisoare tu ai scris
Foarte clar, chiar și concis,
Tot ce ți-ai imaginat
Cadouri c-ai meritat.

PROF. MARIANA SAMOILĂ-MANEA

PROFESORUL – MODELATOR AL PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Primele informații despre profesor și rolul său corespund epocii de organizare și instituționalizare a activității de educare a tinerelor generații ce are loc în orânduirea sclavagistă.

Sub formă de considerații și reflecții asupra necesității și importanței educației, o parte din ele se referă și la pregătirea intelectuală, la ținuta morală și la priceperea educatorului de a-și desfășura activitatea pe baza cunoașterii copiilor.

Numeroși pedagogi au elaborat materiale valoroase cu privire la personalitatea educatorului insistând, mai cu seamă, asupra calităților necesare acestuia, atât în efectuarea activităților din școală, cât și a celor desfășurate în vederea ridicării culturale a comunității.

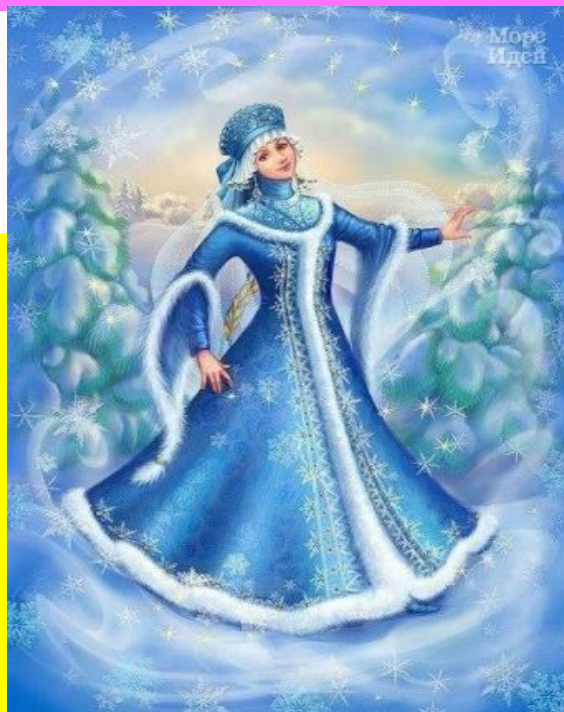
Într-un fel sau altul, fiecare din ele se referă la cerințele și calitățile pe care le solicită profesiunea de profesor, unele din ele indicând și o seamă de căi și mijloace prin care se propune să se acționeze în vederea modelării educatorilor, chiar și a celor ce se află deja în funcțiune.

Pregătirea temeinică de specialitate a profesorului contribuie cel mai mult la instituirea prestigiului său real în fața clasei, la consolidarea poziției lui de lider, situație ce sporește uimitor posibilitatea sa de influențare cu urmări pozitive în realizarea sarcinilor de instruire și educare, de afirmare a potențialului colectivității de elevi.

PROF. SABĂU MARIA-CRISTINA

Tinere condeie

Zâna Iarna

Într-o zi minunată de iarnă,pe când Zâna Iarna se pregătea să vină pe Pământ cu alaiul ei de fulgi pufoși,s-a gândit că ar trebui să facă o surpriză copiilor de pe Pământ.

A luat niște țurțuri și i-a sculptat în formă de clopoței iar din zăpadă a făcut o beteală albă și strălucitoare.

Când toate lucrurile au fost terminate, Zâna Iarna a coborât pe Pământ și a început să împodobească un brad frumos cu podoabele de gheață și cu beteala rece.

Când a terminat, a chemat copiii afară să le arate surpriza ei.

Copiii au ieșit afară bucuroși auzind-o pe Zâna Iarna chemându-i.Afară Zâna deja cernea nori pufoși,plini cu zăpadă argintie.

Zâna a povestit copiilor că acea seară minunată, este seara de Ajunul Crăciunului și de aceea ea a împodobit așa frumos bradul.

Afară era multă bucurie și fericire și un peisaj mirific.

De atunci în fiecare an, Zâna Iarnă împodobește toți brazii frumos în așteptarea Crăciunului.

Noi cu drag o așteptăm în fiecare an!

Dănilă Izabela clasa a IV-a B PROF. POPA TATIANA

Tinere condeie

Iarna

Iarna e strălucitoare,
Afară e răcoare,
Brazi plini de zăpadă,
Vedem pe stradă.

Copiii se joacă,
Făcând oameni de zăpadă
Punând nasturi, morcovi și un fular,
Bucuroși de așa un dar.

Ei afară au obosit,
Iar în casă au venit,
Să se încălzească
Și să povestească.

Ei afară au obosit,
Iar în casă au venit,
Să se încălzească
Și să povestească.

Pasca Eliza clasa a IV-a B PROF POPA TATIANA

Tinere condeie

Vis de Crăciun

Era Craciunul.Eu și familia mea,așteptam venirea lui Moș Crăciun,dar deodată ...am adormit instant.

Când m-am trezit era casa plină de cadouri.Eu am fugit să îl văd pe Moș Crăciun,înainte de a pleca,era încă în sanie.

Eu m-am agățat de sania sa și am început să zburăm.

Renii erau foarte drăguți și zburau deasupra norilor fără pic de teamă.Eu țipam agățată de sanie dar nimeni nu mă auzea.

Deodată, am ajuns într-o lume ciudată la început dar apoi am descoperit că era lumea lui Moș Crăciun.

Spiriduși roșii împachetau cadouri iar cei verzi le confectionau.Toți cântau melodii despre Moș Crăciun.

Deodată m-am trezit în pat.

A fost doar un vis!

Ciubotaru Raisa clasa a IV-a B PROF. POPA TATIANA

Tinere condeie

Moș Crăciun

A venit iarna,
Noi suntem fericiți,
Și am fost cumiți,
Îl așteptăm pe Moș Crăciun.

Moș Crăciun a venit,
Noi l-am auzit,
Și ne-am bucurat,
După l-am colindat.

Noi copii cumiți vom fi,
Și la anul de-i veni,
Noi cu drag te așteptăm,
Crăciun Fericit îți urăm.

Cu drag,
MATITS MILENA, clasa a V-a B

Dragă Moșule,
Anul acesta am fost foarte cuminte, și
am avut niște realizări foarte mari pe parcursul
anului!
Cea ce îmi doresc anul acesta este: câteva
dulciuri și un banorac!
Iti doresc un Crăciun fericit!
Cu drag,
Iasmina

SUTO IASMINA,

CLASA A V-A B,

PROF. COORD. PECICAN
OVIDIU

Tinere condeie

Iepurașul înzăpezit

Era odată un iepuraș care se pregătea de iarnă. Stătea în interiorul viziunii, când deodată a început un viscol, care a îngropat viziunea iepurelui în zăpadă.

Iepurașul era foarte speriat și îi era teamă că o să rămână acolo pentru totdeauna și o să înghețe.

Un ren, trecând pe acolo din întâmplare, a văzut momentul avalanșei și a mers să salveze iepurașul.

Moș Crăciun zbura deasupra pădurii, chiar în acel moment, deoarece mai avea nevoie de un ren la sanie. A văzut fapta bună a renului și puterea acestuia și l-a întrebat dacă nu vrea să fie ajutorul său.

Mai târziu renul era legat de o sanie în care era Moș Crăciun.

Moș Crăciun i-a construit un iglu iepurașului deasupra zăpezii, iepurașul fiind foarte recunoscător Moșului pentru acest cadou minunat.

Moșul a luat apoi iepurașul și l-a plimbat cu sania să vadă toată pădurea așa cum se vede ea de sus.

Bordbar Modabber Nader Clasa a IV-a B PROF POPA TATIANA

Tinere condeie

Sunt româncă!

Mândră mi-s că sunt româncă
 Și sunt tare ca o stâncă
 Dragostea mea pentru țară
 Este ca o piatră rară
 Am o țară minunată
 N-am s-o părăsesc vreodată
 Vreau să înfloresc frumos
 Să-mi fiu mie de folos
 Și cu toată dragostea
 Țării mele să-i fiu stea
 Cu fapte am să cinstesc
 Neamul meu cel românesc
 Țara mea e ca o floare
 Sunt româncă, bine-mi pare!

ONIȘOR IULIA, clasa a VIII-a A

Acasă-i visul

Acasă-i visul fiecărui om
 Dar nu oricum, ci-un ideal de casă
 Ceva pe care-l porți în suflet oricând
 Și-i simți tăria dulce când te așezi la masă.

E noțiunea de frumos și pur
 Ceva ce te înalță oriunde
 Și care-ți dă adesea bun augur
 Căci ca acasă nu-i niciunde.
 Acasă-i locul unde-ai petrecut
 Copilăria sau chiar toată viața
 Este pământul care te-a născut
 E traiul, bunăstarea și speranța.
 Acasă te simți bine, căci aici
 Istoria nu-i doar un cuvânt
 Și simți șuvoaie în inimă și-n suflet
 Iubire-adâncă pentru-al tău pământ.
 ONIȘOR IULIA, clasa a VIII-a A

PROF. COORD. TEODORA ANDRAȘONI

Tinere condeie

Revoluția de la 1989

Timișoara a fost și este un oraș diferit față de celelalte, atât în prezent, cât și în comunism. În acest oraș cu o poveste pe cât de fericită, pe atât de tristă, s-au petrecut evenimente istorice, precum revoluția din 1989.

Acest moment istoric, atât pentru timișoreni cât și pentru toți românii, a pecetluit soarta comunismului în România. Deși a fost o victorie împotriva arhi-detestatei dictaturi ceaușiste, a fost și o pierdere destul de mare pentru familiile timișorene.

Ce e mai trist este faptul că oamenii nu știau ce masacru urma să se întâmple. Spre exemplu, tatăl meu cânta, pe o bordură în centrul Timișoarei, imnul *Deșteaptă-te, române!*, asumându-și un risc foarte mare deși avea doar 8 ani. Spre norocul său, a plecat de acolo înainte ca armata să înceapă să împuște protestatarii.

De frică, oamenii se ascundeau în casă. Și aici voi da ca exemplu situația tatălui meu, care stătea cu părinții lui în baie, singura cameră fără geamuri, pentru a nu risca să fie nimeriți de un glonț tras aleatoriu.

În acele zile, viața a fost un infern la Timișoara. A fost prețul plătit pentru a încuraja și alte orașe să se revolte împotriva sistemului comunist. Fără aceste zile și fără curajul timișorenilor, comunismul ar fi putut dura încă o bună bucată de vreme.

BELBE IANIS, clasa a VIII-a A
PROF. COORD. TEODORA ANDRAȘONI

Tinere condeie

O patrie devotată,

Doua eternități în inimă purtată

Căci trei culori o dată fluturate

Patru cuvinte pe veci jurate!

Roșu, galben și albastru,

Acesta este drapelul nostru

Culori care putere îmi deșiră,

Și iubire românească îmi deșiră!

De ești român și știi ce zic,

Drapelul către cer îl ridic.

Îl flutur cu mândrie mare,

Căci România doar o patrie are!

O viața avem, o dată trăim,

Trei culori acum sărbătorim

Iar din suflet imnul-l vom cânta,

Și în inimă patria o vom purta!
Savanciuc Denisa Georgiana, cls VIII-A
Prof. coordonator MERCAȘ VIOLETA

Timișoara – orașul schimbării

De-a lungul istoriei, Timișoara a ieșit în evidență prin importanța sa strategică ori prin inovațiile introduse aici. În anii Evului Mediu, se spunea că cine cucerește cetatea Buda (capitala Regatului Maghiar) cucerește doar o cetate, dar cel care cucerește Timișoara cucerește o țară. Mai târziu, în 1884, Timișoara era primul oraș din Europa cu străzile iluminate electric. Iar peste aproape un secol, Timișoara devenea primul oraș românesc ce se elibera de sub regimul comunist.

În 1989, nemulțumirile românilor față de regimul comunist au atins punctul culminant. Lipsa cronică de alimente, cozile imense din fața magazinelor, propaganda constantă și lipsa libertății de mișcare ori de exprimare și-au spus cuvântul. Românii doreau o schimbare.

Scânteia acestei schimbări a fost reprezentată de știrea revocării din funcție a pastorului timișorean László Tőkés. Regimul comunist, ateu, nu agrea manifestarea credinței religioase, astfel încât toate cultele creștine au avut de suferit în acești ani. La 16 decembrie 1989 timișorenii au început să se strângă în fața casei pastorului László Tőkés. Atunci au apărut să scandeze *Libertate!* și au blocat tramvaiele. Lozincile *Jos Ceaușescu!*, *Vrem căldură!*, *Acum ori niciodată!* s-au auzit la Timișoara zile întregi. La ordinul lui Nicolae Ceaușescu, armata a ieșit în stradă să oprească aceste manifestații. La 17 decembrie au apărut primele victime ale Revoluției. În 20 decembrie, Timișoara a fost proclamat oraș liber de către demonstranți, deși lupta a continuat. Până la 25 decembrie, când Nicolae și Elena Ceaușescu au fost executați, Revoluția declanșată la Timișoara s-a răspândit în toată țara.

Revoluția română din 1989 este despre libertate. Nedreptățile înfăptuite de regimul comunist nu puteau rămâne fără răspuns. Anii 1989-1991 au fost marcați de căderea regimurilor comuniste din tot blocul estic, inclusiv căderea principalului pilon – Uniunea Sovietică. Istoria și-a urmat cursul firesc, iar românii și-au adus aportul. Victimele Revoluției de la Timișoara și din alte orașe românești stau măturie a unui trecut dureros și a unei schimbări care a cerut sacrificii. Se cuvine să ne amintim mereu de eroii din 1989. Printre ei au fost părinți, bunici, frați, surori, dar și copii, secerați de gloanțe care ar fi trebuit să nu fie trase vreodată.

PROF. TEODORA ANDRAȘONI

Ce îmi place în comunitatea mea?

Săcălazul prin ochi de copil

Oamenii care trăiesc într-o localitate formează o comunitate. Ei sunt uniți prin diferite legături, pot avea contacte și relații personale, sunt interesați de aspectul, funcționalitatea și siguranța așezării lor. Un aspect important îl reprezintă sentimentul comun de identitate, conștientizarea calității de membri ai comunității.

Comunitățile locale se confruntă cu diferite probleme pe care cetățenii le sezează și subliniază acut și, uneori, excesiv. De aceea, de multe ori, se omit lucrurile care aduc îmbunătățiri comunității și se minimalizează reușitele. Este, însă, la fel de important ca, pe lângă exprimarea neregulilor să aducem în prim plan frumusețile locale. O parte dintre elevii clasei a VII-a B exprimă succinct dar relevant ceea ce apreciază în localitatea Săcălaz.

Andronesi Joseph: *"Fiecare dintre noi are nevoie să facă parte dintr-o comunitate. Comunitatea poate să fie o întregă țară (comunitatea națională), o localitate (comunitatea locală) sau doar niște oameni cu interese comune. Orice om este mai productiv când are în jurul lui oameni cu care să vorbească, să-și exprime sentimentele, să ceară ajutorul, și să aibă convingerea că cineva este acolo pentru el. Evident și noi trebuie să oferim ascultare, respect și dragoste. Nu îmi pot imagina viața fără o comunitate atât de iubitoare, respectuoasă și credincioasă."*

Cârcu Damaris: *"Mie îmi place în localitatea mea faptul că sunt multe magazine. Sunt două parcuri frumoase unde merg cu drag să mă joc. Am mulți prieteni aici. Îmi place că de 1 Decembrie au fost aduse trambuline, tobogane gonflabile, carusel etc. Oamenii de aici sunt prietenoși."*

Ene Emily: *"Comunitatea mea este unită, fiecare dintre noi încercând să avem grijă unul de altul și ajutându-ne la nevoie. Ne respectăm unii pe alții chiar dacă suntem diferiți și avem păreri sau perspective diferite. Apreciem onestitatea și corectitudinea. Ne iubim, ne prețuim, ne pasă de persoanele din jurul nostru și ne îngrijim de cei care ne înconjoară. Îmi admir comunitatea și nu aș schimba-o pentru nimic."*

Purușuc Daria: *"Până în momentul de față nu am băgat de seamă ce anume îmi place în comunitatea mea. Acum, însă, a venit momentul să enumăr câteva aspecte care îmi atrag atenția și au început să îmi placă. În primul rând, primarul nou ales a început să lucreze la mai multe proiecte care fac oamenii să fie fericiți iar comunitatea mai dezvoltată. În al doilea rând, îmi place că oamenii sunt harnici, se implică în anumite activități și se ajută între ei. În concluzie, comunitatea mea este frumoasă. Sunt și alte lucruri care îmi plac dar m-am rezumat doar la acestea două."*

Raicu Daniela: *"Localitatea mea este Săcălaz. Ea este foarte frumoasă și importantă pentru mine deoarece aici au trăit toate rudele mele și aici trăiesc și eu. Avem oameni foarte muncitori care lucrează în comuna noastră. De exemplu, profesorii care ne ajută să ajungem oameni educați, polițiștii care ne apără și cei care lucrează la Primărie, deoarece aceștia rezolvă problemele oamenilor, organizează treburile comunității, iar fără ei nu am avea carte de identitate. Noi ne comportăm frumos unii cu ceilalți. Aici, copiii sunt foarte veseli și buni la suflet. Ei împart ceea ce au și cu cei nevoiași. Comuna mea este frumoasă și eu o iubesc!"*

Novacovici Paul: "Apreciez localitatea Săcălaz pentru că aici sunt mulți oameni amabili și este o localitate frumoasă și îngrijită. Îmi place să îngrijesc localitatea și să păstrez curățenia. Aici sunt oameni darnici, buni la suflet care se respectă și au grijă unii de alții. De sărbători colindătorii merg să-i ureze pe săteni și fac o atmosferă plăcută. Săcălaz este localitatea mea cea frumoasă."

Samoilă Cristian: "Eu sunt încântat de faptul că în acest an Primăria a organizat evenimente frumoase. De 1 decembrie-Ziua României a organizat evenimente, a adus cântăreți și formații renumite. Cu ocazia sărbătorilor de iarnă localitatea a fost frumos decorată cu lumini, cu un brad frumos împodobit iar Târgul de Crăciun a adus zâmbete pe chipul multor copii și oameni."

Sanda Larisa: "Săcălaz mea este o localitate frumoasă, o localitate deosebită. În ea trăiesc oameni gospodari și pricepuți. Cele mai importante clădiri de aici sunt bisericile, școala, grădinițele, primăria, secția de poliție. Într-o zi am avut curiozitatea să cunosc toată localitatea și am hoinărit prin ea. Am văzut peisaje minunate, de nedescris. Oamenii sunt darnici și dacă ceri ajutorul îl primești."

COORD. PROF. CONSILIER, FLUERAȘ ADINA-BRÎNDUȘA

STRĂMUTAREA ROMÂNILOR DIN SĂCĂLAZ

Cunoașterea istoriei locurilor pe care azi le considerăm parte a identității noastre naționale reprezintă un interes deosebit în lumea științifică și nu numai și face subiectul studiului de față. În cele ce urmează, vom încerca să relatăm, succint, un episod care a

marcat și schimbat istoria Săcălazului, și anume, colonizarea Banatului cu populație germană, fenomen ce a avut loc în secolul al XVIII-lea.

În completarea structurii autohtone, formată din români, care a luat naștere și s-a dezvoltat continuu pe aceste pământuri, istoria notează prezența unor componente de origine străină, aduse în decursul veacurilor în aceste locuri. Acestea au contribuit la dezvoltarea Banatului, fără a schimba fondul originar românesc al acestei provincii.

Popularea provinciei Banatului în secolul al XVIII-lea cu imigranți de diverse origini se încadrează în masiva acțiune de colonizare desfășurată de marile puteri europene, în speță Imperiul Habsburgic, pe fondul unor diferențe economice și confesionale dintre puterile europene, dar și datorită intereselor divergente ale Administrației bănățene pe de-o parte și a Curții de la Viena pe de-a altă parte, având ca ultim scop asigurarea dominației și controlului Casei Imperiale asupra acestei regiuni.

Deși colonizările au fost procese anevoioase, care s-au desfășurat cu multe impedimente, persistența Curții de la Viena, sânguința unor funcționari bănățeni care credeau în viziunea Curții, dar și adaptabilitatea demonstrată de noii veniți, au dat în final roade. Astfel că, până la sfârșitul secolului al XVIII-lea, în Banat se instalase o populație germană de circa 80.000 de oameni. Prin patenta de la 15 februarie 1763, se hotărăște colonizarea unor noi localități din Banat printre care se numără și Săcălazul. Această patentă (lege) promitea coloniștilor din Ungaria, Transilvania și Banatul Timișan, o serie de privilegii precum: teren agricol, lemn de construcție, sprijin pentru primele semănături, o scutire de impozite, dări și orice fel de contribuție timp de 6 ani. La 30 aprilie 1763 se hotărăște și sprijinirea coloniștilor cu crăitări (bani) și case pentru tinerii căsătoriți, urmând ca aceste ajutoare să fie returnate în timp de 3 ani cu posibilitatea de prelungire. Coloniștii veniți în Banat sunt în mare parte originari din regiunile germane de vest și sud-vest, iar alături de ei într-un număr mai mic, întâlnim grupuri din Franța, Austria, Italia, Spania, Ungaria etc.

Fiecare val de colonizare a adus cu sine o serie de schimbări pentru autohtoni. Astfel, la data de 14 iulie 1765 se dă un ordin prin care populația băștinașă din Săcălaz trebuia mutată în sud-vestul Torontalului. Pentru a nu crea panică și revoltă împărăteasa Maria Theresia, recomanda ca mutarea să se facă din casă în casă. Un an mai târziu, în 1766 administrația din Timișoara îl trimite pe consilierul Plasch să îi convingă pe români să se mute pe noi teritorii în apropierea Becicherecului Mare (Zrenianin). Documentele vremii consemnează faptul că în anul 1767 s-a încercat de două ori evacuarea forțată a românilor din Săcălaz, însă aceștia au opus rezistență, propunând în schimb Administrației ca la Săcălaz să fie aduse doar două sute de familii de coloniști germani, nu trei sute, pentru a nu fi nevoiți să plece din locul străbun. Mai mult, românii din Săcălaz au adus la cunoștință Administrației faptul că și-au construit o Biserică nouă, din material dur, pe care nu o pot muta în locul unde urmau să plece.

Administrația a avut grijă să-i învrăjbească pe săcălăzeni împotriva noilor veniți pentru a avea motiv de evacuare a românilor, care erau „*periculoși*” pentru coloniștii germani. Însă revărsarea râului Beregsău în primăvara lui 1767, care a inundat partea de nord a Săcălazului (noul sat în care locuiau deja coloniști germani), a grăbit mutarea acestora din urmă în vatra satului. Până la urmă strămutarea românilor a avut loc într-o zi de duminică, care corespundea cu ziua Sf. Mucenic Gheorghe (23 aprilie).

Românii din Săcălaz au părăsit vatra satului în luna aprilie și au ajuns în Torac, în luna august, din cauza faptului că bătrânii și copiii nu puteau merge continuu și mai grav mulți s-au îmbolnăvit de friguri și alte boli. În condiții grele au început să-și construiască casele și să-și întemeieze un nou sat, unde, nu întâmplător Biserica ortodoxă poartă hramul Sf. Gheorghe. Drept dovadă că dorul îi mistuia după Săcălaz au schimbat numele din Toracul Mare în Săcălaz, până în anul 1780, când se va reveni la vechea denumire. La un kilometru depărtare vor fi aduși românii din Seredin și vor pune bazele noii localități Toracul Mic; cele două localități își vor crește numărul de locuitori până când se vor contopi, formând o singură localitate care se va numi Begheiți din 1947 până în 2001, când revine la denumirea de Torac.

În cele de mai sus, am încercat așadar să creionăm o imagine din istoria zonei locale într-o perioadă de mari mutări de populații și schimbări sociale ce și-au pus incontestabil amprenta asupra evoluției acestor meleaguri.

PROF. FILIP RAUL IANCULESCU

BIBLIOGRAFIE

Blejușcă Ghiță, Tomoioagă Ștefan, *Săcălaz timp și istorie*, ed. WALDPRESS, Timișoara, 2012

Țintă Aurel, *Colonizările Habsburgice în Banat 1716-1740*, ed. Facla, Timișoara, 1972.

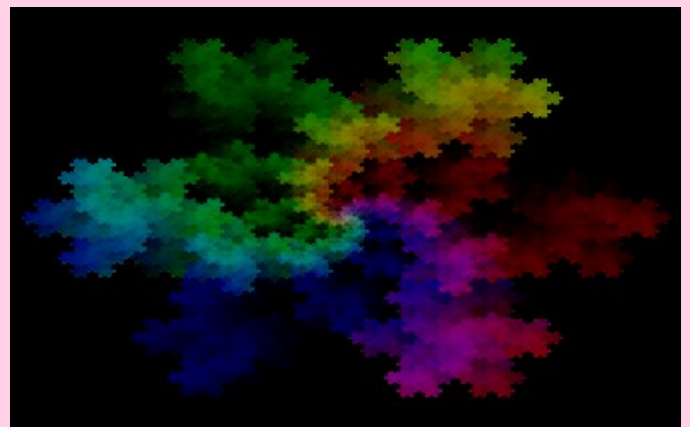
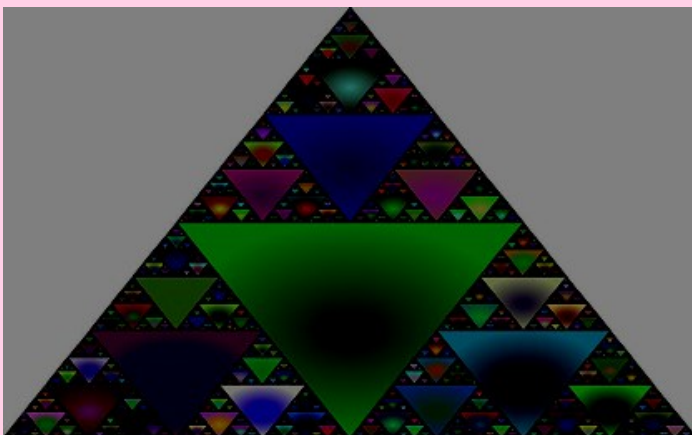
Fractalii

Fractalul este o figură geometrică fragmentată sau frântă care poate fi divizată în părți, astfel încât fiecare dintre acestea să fie o copie miniaturală a întregului. Benoît Mandelbrot a introdus, în 1975, acest termen el provenind din latinescul "fractus" care înseamnă spart. Fractalii pot fi întâlniți în natura câteva exemple fiind date de imaginile următoare.

Fractalii aproximativi pot fi observați ușor în natură; aceste obiecte afișează o structură auto-similară la o scară mare, dar finită. Exemple de fractali din natură: norii, fulgii de zăpadă, cristalele, lanțurile montane, fulgerele, rețelele de râuri, liniile de coastă.

În matematică este binecunoscut triunghiul lui Sierpinski. El este construit dintr-un triunghi echilateral care va fi împărțit consecutiv în alte triunghiuri echilaterale laturile lor fiind obținute unind mijloacele laturilor triunghiului anterior.

Dintre toate științele, medicina utilizează cel mai mult geometria fractală. Aproape toate organele corpului uman au caracter fractal și buna lor funcționare este strâns legată de dimensiunea lor.

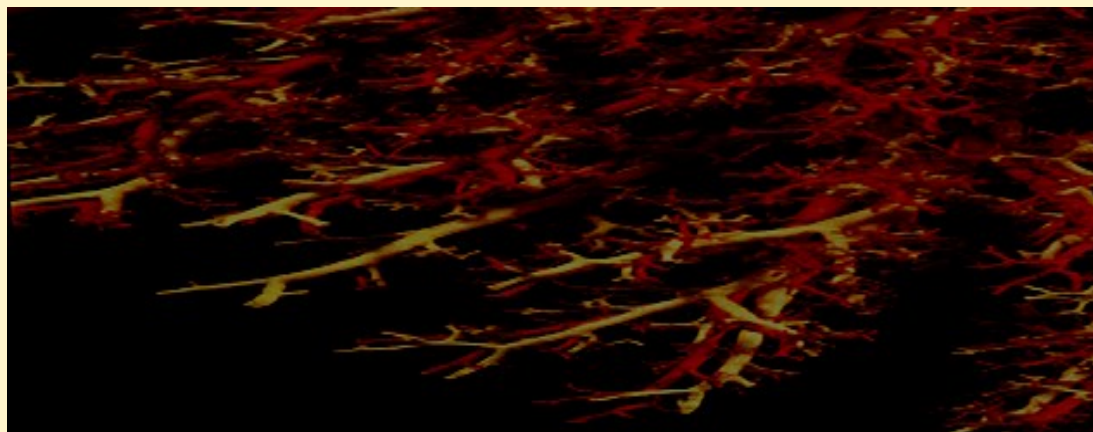

Dintre toate științele, medicina utilizează cel mai mult geometria fractală. Aproape toate organele corpului uman au caracter fractal și buna lor funcționare este strâns legată de dimensiunea lor.

“Efectul fluturelui”, care spune că un fluture bătând din aripi undeva în Europa poate declanșa o tornadă în Texas este una din teoriile ce stau la baza “Teoriei haosului.”

Teoria haosului afirmă că mici modificări ale datelor inițiale ale unui sistem complex pot conduce la stări finale ale sistemului foarte diferite. O posibilitate importantă pentru a investiga sensibilitatea sistemelor haotice este de a le reprezenta comportamentul prin grafică pe computer. Aceste forme grafice rezultate apar sub forma unor fractali. Utilitatea geometriei fractale în teoria haosului rezidă în faptul că obiectele nu mai sunt reduse la câteva forme perfect simetrice ca în geometria euclidiană – geometria fractală studiază asimetria, asperitatea obiectelor, precum și structurile fractale din natură. În geometria fractală, norii nu mai sunt sfere, munții nu mai sunt conuri, liniile de coastă nu mai sunt cercuri. Există o legătură între șirul lui Fibonacci și fractali, legătură ce o vom vedea în numărul următor.

PROF. FLORENTIN GANCEA

Primii pași în grădiniță

CUM SĂ CONVINGI COPILUL SĂ MEARGĂ LA GRĂDINIȚĂ

În primul rând, e păgubos să gândim că un copil trebuie convins să meargă la grădiniță, sau că există niște metode speciale care funcționează în cazul tuturor copiilor cu sau fără dificultăți de integrare în colectivitate. Există totuși niște recomandări generale în legătură cu mersul copilului la grădiniță și cu buna adaptare la acest mediu:

Familiarizarea copilului cu grădinița: pregătirea copilului pentru grădiniță începe în familie și se face anterior intrării copilului în colectivitate. Îl puteți familiariza pe copil cu grădinița povestindu-i ce implică mersul la grădiniță, ce activități se vor desfășura acolo, cum se va juca și cu cine etc. Părinții îl pot implica în mod direct pe copil în pregătirea pentru grădiniță luându-l la cumpărături și alegând împreună hainuțele, rucsăcelul, creioanele sau alte obiecte specifice.

Permite copilului să își ia jucăria preferată la grădi. Acest lucru va face mai ușor de suportat despărțirea de părinte. Jucăria preferată este un obiect pe care copilul îl are și acasă, care îi este familiar și care îl ajută să facă față separării de cei apropiați.

Povestește-i copilului despre educatoare ca despre o persoană în care ai încredere. Dacă cel mic va simți că părintele va investi cu încredere educatoarea, el se va simți în siguranță, acceptat și înțeles și astfel adaptarea la grădiniță va fi mult mai ușoară și mai plăcută.

Reacțiile emoționale ale părinților sunt extrem de importante în adaptarea la grădiniță. Părintele trebuie să se simtă suficient de pregătit să lase copilul câteva ore în fiecare zi în grija unei doamne pe care nu o cunoaște, în preajma unor copii pe care nu i-a mai întâlnit. Dacă părintele va răspunde la plânsul și la refuzul copilului de a rămâne la grădiniță cu teamă sau nesiguranță, copilul va simți și va face tot ce va putea pentru a-și determina părintele să îl ia acasă.

Nu minți copilul în legătură cu timpul petrecut la grădiniță. Spune-i copilului ora la care vei veni să îl iei acasă. Dacă îi vei spune "Voi veni imediat să te iau!" copilul te va aștepta toată ziua și nu se va putea bucura de activitățile din clasă. "Imediat" pentru el, și pentru noi toți, înseamnă "foarte repede", așa că, timpul lui se va scurge așteptându-te și simțindu-se confuz că "imediat" nu mai vine. În schimb, îi poți spune "Voi veni să te iau după gustarea de prânz." sau "După ce te vei trezi și te vei mai juca puțin cu copiii".

Despărțirile înainte de intrarea copilului în clasă să fie ferme, precise, firești și fără amenințări: "Dacă nu ești cuminte și nu o ascuți pe doamna te las aici!". Îi puteți spune copilului "Acum plec pentru că trebuie să merg la serviciu. Voi veni să te iau după ce te vei trezi și vei lua gustarea."

Revederile să fie naturale, fără reacții emoționale exagerate. În loc de "N-am mai putut de dorul tau!", "M-am topit toata ziua așteptând să vin să te iau acasă!" puteți spune "Mă bucur să te revăd! Abia aștept să-mi povestești ce lucruri interesante ai descoperit și cum te-ai simțit astăzi la grădiniță!"

Vorbește în fiecare zi cu copilul despre ziua petrecută la grădiniță, despre activități, copiii cu care a interacționat, mâncare etc.

Au fost câteva recomandări prin care ne putem ajuta copiii să se adapteze mai ușor la grădiniță, să se integreze cu plăcere în colectiv și să se bucure din plin de această etapă frumoasă a vieții lor.

Prof. înv. preșcolar NAN NICOLETA RALUCA

ADAPTAREA COPIILOR LA GRĂDINIȚĂ

Integrarea copilului în grădiniță, reprezintă un proces singular pentru fiecare copil și familie în parte, un proces care trebuie făcut cu răbdare, atenție și toleranță pentru dificultățile care ar putea apărea.

De regulă, adaptarea la grădiniță durează aproximativ două săptămâni, însă aceasta poate varia în funcție de particularitățile fiecăruia. Toți părinții își doresc pentru copilul lor să se adapteze cât mai ușor la grădiniță, să fie încă de la început vesel la ideea de a merge la grădiniță.

Nu toți copiii însă reușesc să facă din mersul la grădiniță un moment pe care să-l aștepte cu nerăbdare zi de zi. Pentru unii preșcolari, adaptarea la acest nou mediu se face mai dificil. Există chiar și situații mai problematice, în care copilul refuză să meargă la grădiniță sau, odata

ajuns acolo, începe să plângă puternic și să își implore părinții să îl ia acasă. Problemele de adaptarea la grădiniță și cele de integrare au stransă legătură cu ceea ce se numește anxietatea de separare. Ea exprimă o teamă puternică a copilului de a se despărți de părinte, chiar și peț de câteva ore, iar cauzele sunt, în general, psihologice. Copiii care simt anxietate crescută când merg la grădiniță și sunt nevoiți să se despartă de părinți nu se mai pot bucura de interacțiunea cu ceilalți și cunoașterea de lucruri noi. Ei rămân încremenți în frica lor de necontrolat și, dacă reușesc totuși să rămână la grădiniță, stau retrași într-un colț al camerei, fără să pară interesați de jocuri sau activități.

O adaptare dificilă la grădiniță ridică probleme atât pentru copil, cât și pentru părinții săi. În fiecare dimineață în care este adus și lăsat cu educatoarea, copilul plânge puternic și refuză să îl lase pe părinte să plece. De multe ori, tensiunea se amplifică pentru că părintele însuși se simte confuz și deznădăjduit în legătură cu trăirile foarte puternice ale celui mic și cu refuzul lui de a rămâne în grădiniță.

Există, de asemenea, situații în care copilul acceptă cu bucurie grădinița primele săptămâni, iar apoi apare, brusc, refuzul de a mai merge la grădi. Părinții au tendința să considere, această situație, ca o situație particulară sau că o persoană din grădiniță a cauzat refuzul copilului. Ei pot avea dreptate, însă, în spatele refuzului copilului, se poate afla conștientizarea de către cel mic a faptului că va trebui, pentru o perioadă lungă de timp, să revină zi de zi în același loc numit "grădiniță".

Dacă la început el a fost absorbit de jocurile și activitățile interesante pe care doamna educatoarea le-a pregătit pentru copii, acum, pentru că s-a obișnuit mai mult cu mediul și activitățile specifice, teama și dificultatea legate de separarea lui de părinți au revenit. În plus, grădinița vine cu învățarea responsabilității și a autonomiei. Deși ni se pare firească achiziția acestor deprinderi la copii, ele presupun un cost emoțional important din partea micuțului aflat în mijlocul conflictului legat de dorința de a rămâne mic și dorința de a crește.

Prof. înv. preșcolar NAN NICOLETA RALUCA

Sărbătorile iernii

ÎNTÂIUL DECEMBRIE ÎMPREUNĂ

Ca profesor și viitor diriginte, am așteptat cu emoție și curiozitate întâlnirea cu o nouă generație de boboci de la gimnaziul școlii din Săcălaz.

Așteptările nu mi-au fost înșelate deoarece, de la primul contact cu elevii clasei a V-a B am simțit că există conexiunea de care are nevoie un dascăl pentru a “păstorii”, timp de patru ani de zile, un grup de copii veseli, activi, isteți, comunicativi și dornici de aventura cunoașterii.

Ca orice început, și startul nostru a fost mai dificil, pentru că știam, din experiența mea anterioară de peste 23 de ani în învățământul rural, că aceste suflete inocente pășesc cu nesiguranță și teamă pentru prima oară pe coridoarele unui gimnaziu. Din acest motiv, unii sunt inițial dezorientați, bulversați și caută cu privirea “fusta doamnei învățătoare” de care ar vrea să se agațe cu disperare la cea mai ușoară adiere de vânt. Alții, dimpotrivă, aleargă haotic din stânga în dreapta, simțind în nări aerul libertății și dorind cu orice preț să se afirme în fața celor mai mari, a căror companie o caută.

Cam aceasta este imaginea unor prichindei de clasa a V-a care așteaptă un semn de la cineva care să le pună piciorul în prag și cu degetul arătător întins, cu blândețe, dar cu fermitate, înainte să le indice calea pe care trebuie să o urmeze spre țința comună.

Săptămânile au trecut în viteză sărind din “fizic” în “online” și apoi iar în “fizic”, după cum bătea vântul pandemiei. Ne-am acomodat unii cu alții, ne-am obișnuit cu capriciile și slăbiciunile fiecăruia dintre noi, iar prima activitate extrașcolară ne-a găsit într-un plin avânt patriotic, cu o energie debordantă și într-un spirit dezlănțuit al Sărbătorilor de Crăciun ce aveau să se apropie.

Când am pregătit, cu o zi înainte, acasă fiind, eșarfele tricolore din care urma să ne confecționăm cocarde de pus în piept, nici nu am bănuț cu cât entuziasm vor întâmpina “ai mei” această activitate dedicată Zilei Naționale a României, nu aș fi crezut vreodată că poate exista atâta mândrie în sufletele unor copii care se-au perindat întreaga zi prin școală, prin curte, prin clase și pe coridoare cu tricolorul fluturând în piept.

1 Decembrie 2021 a fost prima zi în care am descoperit și “cealaltă față” a clasei mele. În locul figurilor curioase sau plictisite, în locul ochilor atenți sau rătăcitori, în locul corpurilor inerte sau jucăușe din timpul orelor de curs, au apărut niște românași verzi, ageri și hotărâți care colorau cu creioanele apăsate, roșu galben și albastru, trăgeau cu sete conturul granițelor României, decorau costumele naționale înflorate sau așezau cu grijă simbolurile celor cinci regiuni istorice pe stema țării lor.

Da! Acum sunt convins că ei sunt generația care va vindeca România. La mulți ani, țara mea!

PROF. DIRIGINTE, OVIDIU PECICAN, CLASA A V-A B

CRĂCIUNUL ȘI SEMNIFICAȚIILE SALE RELIGIOASE

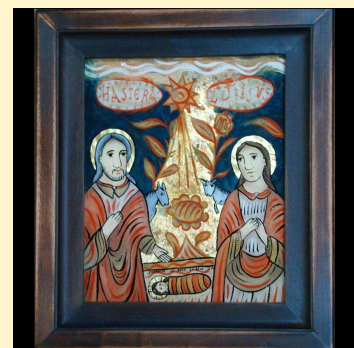
Crăciunul sau **Nașterea Domnului** Iisus Hristos este o sărbătoare creștină celebrată în data de 25 decembrie (în calendarul gregorian) sau 7 ianuarie (în calendarul iulian) în fiecare an. Ea face parte din cele 12 praznice împărătești ale bisericilor de rit bizantin. Între anumite țări, unde creștinii sunt majoritari, Crăciunul e de asemenea sărbătoare legală, iar sărbătoarea se prelungește în ziua următoare, 26 decembrie: a doua zi de Crăciun. De la debutul secolului al XX-lea, Crăciunul devine și o sărbătoare laică, celebrată atât de către creștini cât și de către cei necreștini, centrul de greutate al celebrării deplasându-se de la participarea în biserică la rit spre aspectul familial al schimbului de cadouri sau, pentru copii, „darurilor de la Moș Crăciun.”

Sărbătorile de iarnă la români încep odată cu Postul Crăciunului (15 noiembrie) și țin până la Sfântul Ioan (7 ianuarie). Este o perioadă bogată în obiceiuri, diferite de la o zonă la alta, având în centru marile sărbători creștine prăznuite în această perioadă. Reperle mai importante sunt: Postul Crăciunului, Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza și Sfântul Ioan. În funcție de acestea, grupele de tradiții și obiceiuri diferă.

Postul Crăciunului este, în felul său, un paradox: un post de bucurie; deși în tradiția creștină postul înseamnă pocăința, asceza, întristare. Postul Crăciunului însă înseamnă toate acestea numai în măsura în care simbolizează întunericul în care se află lumea înainte de venirea Mântuitorului. Dar întrucât așteaptă și prevestește Nașterea lui Mesia, este un post de bucurie, un post ușor, cu dezlegare la pește în fiecare sâmbăta, duminică și sărbătoare mai importantă.

Caracteristicile perioadei acestui post, în comunitatea românească sunt pregătirile pentru marea sărbătoare a Crăciunului (atât din punct de vedere gospodăresc, cât și din cel al obiceiurilor) și serbarea sărbătorilor creștine din această perioadă. Pentru comunitatea de până la începutul secolului al XX-lea, aceasta este perioada șezătorilor, întrucât, în nopțile lungi de iarnă, era vreme destulă pentru lucrul de mână, dar și pentru distracții; aceasta era și perioada când se cunoșteau flăcăii cu fetele, pentru a se căsători, după Bobotează. Dar datorită lipsei acelor nevoi economice și culturale, pentru societatea românească de astăzi, acele vremuri au ajuns doar o amintire.

PROF. MARIANA SAMOILĂ-MANEA

Sărbătorile de iarnă la români

Se știe că, din punct de vedere calendaristic, iarna începe odată cu solstițiul din 21 decembrie, atunci când noaptea este cea mai lungă din an (mai mult de 15 ore), iar ziua e cea mai scurtă. Din acest moment, ziua începe să crească, iar durata nopții să scadă. Nu întâmplător Biserica a așezat sărbătoarea Nașterii Domnului în această perioadă, ținând cont și de spusele Sf. Ioan Botezătorul, care arată că faima și cunoașterea Fiului lui Dumnezeu trebuie să crească,

așa cum crește în putere lumina față de întuneric.

Sărbătorile Crăciunului sunt precedate de venirea lui Moș Nicolae, în realitate ziua de 6 decembrie fiind închinată sfântului transformat la noi în ”moș” generos cu toți copiii. Toată lumea rememorează povestea acestui episcop trăitor în secolul al IV-lea și vajnic luptător pentru apărarea dreptei credințe. Când frigul creștea, oamenii erau obligați în trecut să-și desfășoare activitățile pe lângă casă: tăiau porcul, îngrijeau animalele, femeile țeseau sau coseau. Acum aceste activități se desfășoară mai rar, datorită modernizării societății.

În Ajun de Crăciun (24 decembrie) copiii merg cu colinda pentru a vesti Nașterea Domnului. În aceste cântece, unele vechi de la începuturile creștinismului, glasurile lor tinere spun povestea acestui Copil ceresc, a magilor și a păstorilor. Colinda lor amintește de cântecul îngerilor din acea noapte sfântă și îl continuă peste veacuri. Astfel, copiii devin îngeri, trimișii zilelor noastre și frumoșii păstrători ai tradiției creștine.

21 Decembrie

Sfântul Apostol Întâiul
Mucenic și Arhidiacon

Ștefan

Ziua de 25 decembrie, prima zi a Crăciunului, e dedicată familiei. Acum desfacem darurile de la Moș Crăciun și sărbătorim cu familia extinsă. A doua zi de Crăciun este dedicată Maicii Domnului, iar în a treia zi îl sărbătorim pe Sfântul Ștefan, primul martir al Bisericii.

31 decembrie marchează ajunul anului ce va să vină. Este și ultima zi a anului vechi, o zi pe care părăsim în urăturile copiilor care vin cu

”plugușorul”. Și acest obicei, păstrat cu strictețe de români, este vechi din epoca romană, căci în majoritatea textelor e pomenit însuși împăratul Traian, care vine să tragă o brazdă pe ogor, conform tradiției. Este un obicei al băieților și al bărbaților care vestesc că în curând vor începe lucrările agricole. Peste noapte, din primele clipe ale Anului Nou, în vremurile mai moderne, pocnesc artificii luminând cerul nopții. E un spectacol deosebit, pe care cei care petrec revelionul nu-l vor uita tot anul.

Prima zi a lunii ianuarie este vestită tot de copii, de data asta aceștia mergând cu sorcova. Acum cei mici intră cu urări de bine și de belșug în casele care-i primesc. Sorcova era la începuturi o creangă înflorită de măr. Poate vă întrebați de unde creangă înflorită în toiul iernii? Ne întoarcem din nou în trecut, de unde descoperim că strămoșii noștri romani sărbătoreau Anul Nou la 1 martie, nu în *1 ianuarie*, ca acum. Obiceiul sorcovitului este foarte-foarte vechi și nu s-a renunțat la el nici atunci când s-a schimbat data anului nou. Acum sorcova este o crenguță de care sunt atașate flori din hârtie colorată, care să imite creanga de măr înflorit din alte timpuri.

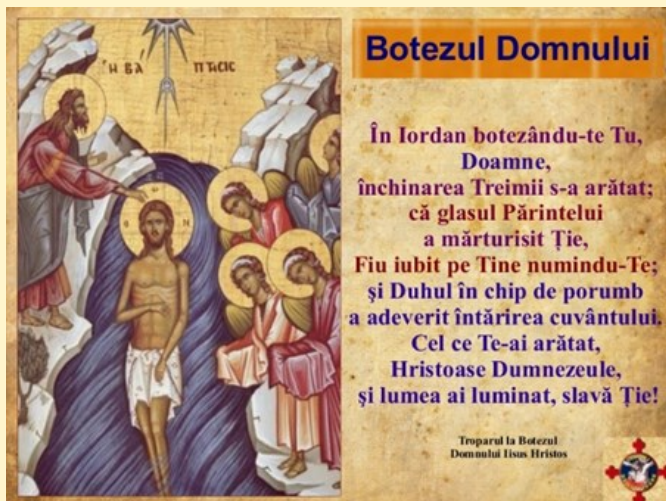

Tot în prima zi a anului românii îi felicită pe toți cei ce poartă numele Sfântului Vasile. Vă provoc, cu această ocazie, să dați o căutare pe internet pentru a-i afla povestea! Vă asigur că e foarte interesantă! La fel de interesantă ca și cea a Sfântului Ioan, sărbătorit în *7 ianuarie*. Mulți români au ales să-și boteze copiii cu numele acestui sfânt! Cu ziua de 7 ianuarie se încheie și sărbătorile de iarnă, românii

urmând să se întoarcă la ritmul obișnuit de viață, nu înainte însă de a trece și de ziua sfântă a Bobotezei (*6 ianuarie*), când rememorăm momentul botezului în Iordan al Fiului lui Dumnezeu. Acum facem cunoștință și cu așa-zisul ”ger la Bobotezei”, un moment de frig extrem de peste an.

Sperăm ca sărbătorile de iarnă să le petreceți în spiritul tradiției! Să nu ratați colindul strămoșesc, nici ”Plugușorul”, nici mersul cu sorcova, căci toate vor deveni amintiri dragi ale copilăriei voastre! Să nu uitați să-i felicități pe cei care poartă numele de Ștefan, Vasile, Ioan, chiar și Nicolae sau Crăciunița! Să păstrați și să duceți și voi datinile strămoșești mai departe, așa cum ni le-au transmis, la rândul lor, strămoșii!

PROF. RAMONA ONOFREI

SECRET SANTA ȘI BUCURIA DE A DĂRUI

Dincolo de faptul că este una dintre cele mai importante sărbători creștine, Crăciunul e așteptat cu mare entuziasm de toată lumea. Sigur te gândești cu nostalgie la colinde, la mirosul de brad și la vâscul din pragul ușii și bineînțeles cadourile de la Moș Crăciun.

Crăciunul nu înseamnă doar un decor excepțional ci și momente frumoase petrecute alături de cei dragi. Timpul de calitate petrecut cu familia este cel care ne oferă amintiri de neuitat. Copiii sunt cei care trebuie să simtă cel mai mult căldura și iubirea familiei, iar Crăciunul este momentul perfect pentru a oferi iubire și bunătate la cote maxime. Cu atât de multă agitație și atâtea alergături după cadouri și alte cumpărături, foarte mulți dintre noi uităm că sărbătoarea aceasta înseamnă mai mult decât atât. Semnificația ei de natura spirituală este mult mai importantă decât orice altceva și este de datoria noastră, a adulților, să arătăm acest lucru copiilor din jurul nostru.

Activitatea "Secret Santa" a fost organizată de clasele a V-a B- prof. Ovidiu Pecican, clasa a VI-a A-prof. Brănescu Argentina și clasa a VII-a A-prof. Samoilă –Manea Mariana.

Copiii s-au simțit minunați împreună

PROF. MARIANA SAMOILĂ-MANEA

Pe data de 20.12.2021, în ora de consiliere și orientare, alături de doamna noastră dirigintă Brănescu Argentina, am ținut o activitate pentru Crăciun, numită “Secret Santa”. Toți am fost Moș Crăciun unul pentru altul. Niciunul dintre noi nu se aștepta să primească cele mai frumoase cadouri din partea colegilor. Ne-am distrat și bucurat împreună cu ocazia acestei activități.

După Secret Santa, cu toții am mâncat pizza și am băut suc. Iar la final, noi băieții clasei a VI-a A, am ieșit

afară în curtea școlii și am

desfăcut o șampanie pentru copii. A fost super aromată.

A fost una dintre cele mai superbe zile din gimnaziu.

MATITS MARKO, clasa a VI-a A,

PROF. COORD. BRĂNESCU ARGENTINA

La pizza

Într-o zi de școală ne-am dus la pizza cu colegii mei și cu dirigintele nostru, domnul profesor de română, Ovidiu Pecican. La ora zece am plecat spre restaurant. Pe drum noi eram fericiți.

Am ajuns la restaurant, am intrat frumos și ne-am așezat la mese. După ce am comandat fiecare ce și-a dorit, am așteptat cuminți să vină pizza, iar după ce aceasta a sosit ne-am pus cu toții să mâncăm. Pizza a fost foarte gustoasă. Ne-a plăcut la toți colegii. După ce am mâncat, am ieșit afară la aer unde ne-am jucat, am sărit pe trambulină, ne-am dat pe leagăne și am povestit. Bineînțeles că nu au lipsit și numeroasele poze pe care le-am făcut ca să

avem amintiri. Cu alte cuvinte, distracția a fost maximă. La final ne-am cumpărat fiecare și un suc, ne-am achitat pizza și am plecat spre școală.

Pe drum la întoarcere am povestit și eram puțin triști că vizita la restaurant a trecut atât de repede. Acea zi a fost minunată.

MILENA MATITS, CLASA A V-A B,

PROF. COORD. PECICAN OVIDIU

Activități muzicale extrașcolare

În urmă cu patru ani am întâlnit în cadrul Școlii Gimnaziale Săcălaz copii cu aptitudini muzicale, dornici să-și dezvolte capacitățile de practică interpretativă muzicală atât instrumentală și vocală, nu doar în cadrul orelor de educație muzicală dar și în afara acestora. Treptat am început să formez elevii în vederea formării unui cor cu care să reprezentăm școala într-un mod frumos în cadrul unor concursuri școlare dar și în cadrul unor recitaluri sau festivaluri de muzică. Pregătirea și participarea în cadrul unor activități muzicale nu este în zadar, chiar dacă elevii nu vor continua în anii de liceu să se formeze ca viitori muzicieni. Dar cu toate acestea muzica are un rol foarte important în viața copiilor și a tinerilor, dezvoltându-le

stima de sine, cultivându-le gustul pentru frumos, sensibilizându-i, dezvoltându-le capacități de muncă în echipă și îi ajută să dezvolte legături de socializare într-o manieră plăcută. Pentru ca rezultatele să apară a fost necesar ca elevii să participe la orele suplimentare de repetiții cu multă seriozitate.

Elevii Belbe Ianis Eduard și Savaciuc Denisa Georgiana au obținut premiul special la concursul județean intitulat "Concursul de muzică pentru tineret "Muzic-TM" secțiunea formație instrumentală din cadrul proiectului Timișoara-Capitala Culturii în luna Octombrie 2021. La concursul județean Colinde și Cântece de Crăciun, secțiunea muzică vocală în format online, organizat de I.S.J. Timiș în perioada 13-16 Decembrie 2021 în Timișoara, eleva Țurcan Tania Emanuela din clasa a V-a A a obținut premiul II iar eleva Ciobanu Alexandra Maria din clasa a VII-a Beregsău Mare, a obținut premiul III.

Elevii Școlii Gimnaziale Săcălaz au realizat și activitatea extrașcolară "La revedere toamnă" care a cuprins următoarele momente de interpretare vocală: Babur Adriana, Cl. a VI- A ruginit frunza din vii; Iliescu Sebastian, Cl. a V-a- Acum e toamnă da; Sturza David Cl. a V-a-Acum e toamnă da; Crușoveanu Gabriela Cl. a V-a - Frunze ruginii; Hăisan Lavinia Cl a V-a-Eu cânt cu bucurie; Ciobanu Alexandra Cl. a VII-a-Ție; Schiper Elena Adriana, Cl. A VII-a A – Coboară toamna; Zaga Alina, Cl. a V-a A- A venit pe dealuri toamna; Țurcanu Tania Cl. a V-a A- Toamna- cover; Istvan Nadia Delia, CL. A VI-a B-Lasă-mi toamnă pomii verzi.

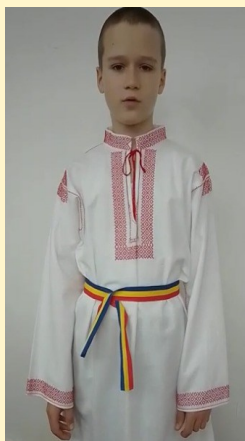
Cu ocazia Zilei Naționale a României elevii Școlii Gimnaziale Săcălaz au realizat un scurt moment de interpretare muzicală care s-a desfășurat astfel: Corul Școlii Gimnaziale Săcălaz a interpretat Imnul țării "Deșteaptă-te române!", muzica: Anton Pann și "Hai români la hora mare" din repertoriul interpretului Tiberiu Ceia, eleva Istvan Nadia Delia a interpretat "Bardul din Mircești", muzica: Petre Mezzetti și eleva Țurcan Tania Emanuela a interpretat coverul "Iarba verde de acasă" din repertoriul trupei

Corul Școlii Gimnaziale Săcălaz a participat la Festivalul de Colinde "După datini colindăm", ediția I, anul 2021, organizat de către Parohia Ortodoxă Română "Adormirea Maicii domnului Săcălaz" unde elevii au realizat următoarele momente muzicale: Piese cu acompaniament de chitară: Veste vă aduc, Dumnezeu Preasfântul, După datini colindăm, Doamne a Tale cuvinte.

Momente de interpretare individuală: Țurcan Tania Emanuela VA-*Sus la poarta Raiului*; Istvan Nadia Delia VIB- *Din cer senin*, Ikab Rehela - *Din cer senin*, Ciobanu Alexandra: Altfel de colind VII Beregășu Mare. În zilele care au urmat, aceleași momente muzicale au fost interpretate și în cadrul Târgului de Crăciun din Comuna Săcălaz.

Cu ocazia acesta doresc să le mulțumesc Domnilor Directori, colegilor profesori, personalului nedidactic, părinților și copiilor pentru efortul depus dar și pentru încurajări și susținere.

PROF. BONTĂU ANGELICA-IOANA

Ne mândrim cu ei!

“ Monumentele culturale din statele membre ale Organizației de Cooperare Economică la Marea Neagră sunt moștenirea noastră comună”, concurs internațional, inițiat de Ministerul Educației și al Afacerilor Religioase din Grecia, țara ce coordonează în prezent activitatea Grupului pentru Educație al OCEMN (Organizația de Cooperare Economică la Marea

Neagră) aduce elevilor o nouă oportunitate de a se exprima vizual și de a demonstra, că până și într-o școală de provincie, există interes pentru diverse activități culturale.

Deși acest concurs se adresează în primul rând elevilor de liceu, datorită vârstei ce i se adresează, întotdeauna există surprize frumoase atunci când ești profesor. Această surpriză se numește Roberto Pasmagiu, 16 ani, clasa a VIII-a B. El a câștigat premiul al II-lea la etapa pe județ a acestui concurs, arătând disponibilitate, creativitate și sensibilitate pentru artă.

Mulțumim, Roberto! Ne mândrim cu tine!

PROF. MARIANA SAMOILĂ-MANEA

MENS SANA IN CORPORE SANO

Patru elevi ai Școlii Gimnaziale Săcălaz au urcat România pe podium la Campionatul European de Karate desfășurat la Oradea în perioada 28-31 octombrie 2021.

SUTO IASMINA (clasa a V-a B) -campionă europeană -Locul 🏆 Kata Individual copii 10-11 ani

MATITS MILENA (clasa a V-a B)-vicecampionă europeană- Locul 🥉 Kumite Individual copii 10-11 ani -40 kg

MATITS MARKO (clasa a VI-a A)-medaliat cu bronz-Locul 🥉 Kumite Individual Minicadeti - 45 kg

TURCITU ANAMARIA (clasa a IV-a A)-medaliată cu bronz- Locul 🥉 Kumite Individual copii 10-11 ani +40kg

De asemenea, copiii din Săcălaz care practică acest sport de autodisciplină au susținut o reprezentație în cadrul Târgului de iarnă din Săcălaz!

PROF. MANUELA MATITS, DIRECTOR ADJUNCT

Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să șim cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – ”Descoperirea copilului”)

Proiect educațional european: Ziaua Europeană a limbilor 2021 - 20 de ani

Printre activitățile realizate pentru promovarea plurilingvistului european și spiritul civic cu ocazia sărbătorii Zilei Europene a Limbilor 2021, enumerăm:

Diversitate în unitate - français, română, english

Elevii clasei a IV-a de la Școala Gimnazială Beregsău Mare cu elevii clasei I au avut activitate virtuală datorită tehnologiei moderne, realizând Arborele Limbilor și desene pe măști.

Bună ziua!/ Bonjour!/ Hallo/ Hello/ Ciao ... prietene, din Europa!

Elevii au fost familiarizați cu țările din Europa și limbile vorbite.

Languages across Europe

Voluntari internaționali din Spania, Franța, Albania, Turcia și Republica Moldova au prezentat tradiții, obiceiuri și diverse cuvinte specifice țării lor.

Parteneri educaționali:

Centrul de Informare Europe Direct;

Fundația pentru Tineret Timiș;

Școala Gimnazială din Moravița;

Facultatea de Calculatoare și Informatica Aplicată, Universitatea Tibiscus din Timisoara;

PROF. IULIA OANA

Educația extracurriculară

se realizează dincolo de procesul de învățământ și nu are presiunea programei școlare. Acest tip de educație presupune o relaxare atât din partea elevilor, cât și o altă abornare de natură nonformală a cadrelor didactice. Activitățile extrașcolare își au atât rolul cât și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin acest tip de activități urmărește identificarea și dezvoltarea unor aptitudini, talente, cultivarea unui mod de viață civilizată, precum și încurajarea comportamentului creativ în diferite domenii.

Activitățile extrașcolare presupun dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru mai puțin școlastic, ceea ce permite elevilor cu dificultăți de adaptare în mediul școlar să reducă nivelul temerilor și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor școlarelor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber.

Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu plăcere, însufletire și dăruire, la astfel de activități.

Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor.

Calendarul activităților extrașcolare al Școlii Gimnaziale Săcălaz punctează momentele importante din punct de vedere religios și istoric pe parcursul unui an școlar.

Astfel, cadrele didactice ale Școlii Gimnaziale Săcălaz și structurile arondate Școlile Beregsău Mare și Beregsău Mic au desfășurat activități extrașcolare frumoase cu elevii noștri cu ocazia: Zilei Educației, Ziua Internațională a limbilor, Carnavalul toamnei, Sf. Andrei, Ziua Națională a României, Cizmulita lui Moș Nicolae, serbări de Crăciun, Târg de Crăciun. Scrisoare către Moș Crăciun, Secret Santa, vizionarea unor piese de teatru de păpuși. De asemenea, în cadrul școlii noastre este în desfășurare proiectul Erasmus "All in school". Ziua de 1 Decembrie a fost sărbătorită prin momente artistice, expoziții de lucrări cu tematica sărbătorii, precum și amenajarea unei expoziții de costume populare, la toate cele trei școli ale noastre. Aceste piese vestimentare de e o vechime și frumusețe deosebită ne-au fost împrumutate de doamna Aurica Rusu, care colecționează aceste costume populare și a amenajat în propria casă un mic muzeu popular.

Venirea lui Moș Nicolae a fost așteptată la majoritatea claselor. Cadrele didactice împreună cu părinții au pregătit mici surprize copiilor, pentru a-i răsplăti pentru cuminența lor. Împodobirea brazilor de Crăciun a fost un moment deosebit la majoritatea claselor. Cadre didactice și copii au împărtășit această bucurie împreună.

Activitatea "Scrisoare către Moș Crăciun" a fost realizată atât la Școlile Beregsău Mic și Beregsău Mare –de către clasele primare, la Săcălaz– de grupele de grădiniță și clase primare și gimnaziale. Cadrele didactice împreună cu copiii și părinții au pregătit mici surprize unor copii sau bătrâni din medii sociale defavorizate.

Structurile arondate Școlile Beregsău Mare și Beregsău Mic au prezentat părinților și comunității un mic program artistic alcătuit din poezioare și colinde de Crăciun. După momentele artistice, copiii au vizionat piese de teatru de păpuși.

De asemenea, în timp ce unele clase își prezentau programul de Crăciun, alte clase au participat la Târgul de Crăciun. Copiii s-au întrecut cu pregătirea standurilor cu diferite produse: culinare—au fost ajutați de părinți sau podoabe de sărbători-realizate împreună cu cadrele didactice.

Fiecare clasă a primit cadoul de Crăciun, constând în dulciuri, de la Moș Crăciun, care a fost prezent la toate manifestările artistice ale copiilor.

Din punct de vedere educativ importanta acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera de sărbătoare instalată cu acest prilej.

Aceste mici serbări pe care cadrele didactice le-au organizat mereu de-a lungul anilor le oferă elevilor o recompensă, precum și îi motivează pentru viitor.

Chiar dacă pandemia ne-a împiedicat să desfășurăm în ultimii doi ani serbări cu prezență fizică, cadrele noastre didactice s-au adaptat și au desfășurat activități frumoase în zona online. Ne bucurăm că în acest an, ne-am putut bucura de prezența părinților la serbările noastre de Crăciun, cu respectarea normelor pentru prevenirea răspândirii virusului Sars-Cov-19!

Activitățile extrașcolare dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea copiilor în actul decizional, dându-le încredere în propriile forțe.

Prin faptul că în asemenea activități copiii se supun de bună voie regulilor, ei se autodisciplinează.

Toate activitățile extrașcolare se găsesc pe pagina de facebook oficială a Școlii Gimnaziale Săcălaz. Vă invităm pe această cale să accesați pagina noastră și să ne urmăriți activitățile care vor urma! Imaginile vorbesc de la sine! <https://www.facebook.com/Școala Gimnazială Săcălaz>

PROF. MANUELA MATITS, DIRECTOR ADJUNCT

Miracolul fulgilor de nea

Magia fulgilor de nea este reală. Nu este doar o metaforă. Este suficient să privim cu atenție arhitectura lor extraordinară ca să înțelegem că viața scurtă a fulgilor este un miracol. Cum este posibil ca fiecare fulg de nea să fie unic prin forma și structura sa? Mai ales că într-o singură iarnă pot cădea din cer un septilion (1 urmat de 24 de zerouri) de fulgi de nea? Cum altfel dacă nu vorbim despre

magie. Ce rămâne invariabil este faptul că de fiecare dată fulgii au doar șase laturi. Tot știința spune că, pentru a se forma, un fulg de zăpadă are nevoie de aproximativ 180 miliarde de molecule de apă. În interiorul norilor vaporii de apă, în centrul căror se află de cele mai multe ori o particulă de praf de foarte mici dimensiuni, se transformă în gheață.

Și apoi se dezlănțuie magia!

Cine orchestrează oare acest spectacol?

Cel mai mare fulg căzut vreodată pe pământ a avut un diametru de peste 30 de centimetri și 20 de centimetri grosime. Recordul acesta, înscris și în Cartea Recordurilor, a fost atins în Fort Keogh Montana, în anul 1887.

Misterele fulgilor de zăpadă au intrigat și oamenii de știință englezi. De fapt, în Marea Britanie a fost constituită și „o bancă de zăpadă“. Scopul a fost acela de a surprinde cu ajutorul unui microscop electronic imagini macro ale fulgilor de zăpadă care au fost înghețați până la -170 de grade Celsius.

În căderea lui din nori, fulgul de zăpadă, care are o greutate de aproximativ 3 miligrame, poate atinge viteza de 1,7 metri pe secundă.

Un mister care a intrigat mulți oameni de știință

Perfecțiunea fulgilor de nea și mecanismul prin care aceștia iau naștere au fascinat dintotdeauna. Matematicianul și filosoful francez René Descartes este doar unul dintre oamenii de știință care s-au întrebat cum este posibilă această perfecțiune a fulgilor de nea și cine orchestrează acest proces.. Fermierul american Wilson Bentley a rămas în istorie ca primul fotograf al fulgilor de zăpadă. Acesta și-a dedicat cea mai mare parte din viață fotografierii fulgilor de nea și a dezvoltat un procedeu de capturare a lor pe catifea neagră. Astfel imaginile cu fulgii erau surprinse înainte ca aceștia să se topească.

„În timp ce priveam la microscop, am descoperit cu uimire că fulgii de nea erau miracole delicate de o frumusețe ireală. Și îmi părea un păcat ca această frumusețe să nu poată fi văzută și admirată de alții. Fiecare cristal era o operă de artă prin formele ce nu se repetau niciodată. Când fulgul de nea se topea, această unicitate a formei lui era dusă pentru totdeauna. Atâta frumusețe să se risipească fără ca măcar să fie păstrată în vreun fel.” Wilson Bentley

Ca un alchimist al fotografiei, Wilson a intrat în povestea fulgilor de nea și a reușit să surprindă minusculele cristale de gheață în toată splendoarea lor nebănuită. Astfel, datorită lui, o lume întreagă a fost fermecată de imaginile „florilor de gheață”, cum spunea el. Ceea ce și-a dorit, să nu se piardă atâta frumusețe, a reușit. Abia după mult, mult timp, cu o tehnologie îmbunătățită, s-au apucat și alții să fotografieze fulgi de nea. Primul însă a fost și va rămâne mereu Wilson. Prin imaginile lui armonioase și de o frumusețe nepământească, el ne-a făcut să vedem miracolul dintr-un fulg de nea.

Wilson, căruia i s-a spus cu afecțiune „Omul Fulg de nea”, a fost fascinat de natură și iubea să studieze fluturi, frunze, pânze de paianjeni, tot ce era fragil și efemer.

Timp de 50 de ani a făcut peste 5000 de fotografii, însă niciodată nu s-a îmbogățit din pasiunea lui de-o viață.

Abia în 1931 a reușit să facă o monografie ilustrată în care a adunat cele mai reușite dintre fotografiile lui. După ce a împlinit 66 de ani, cartea *Snow Crystals (Cristale de zăpadă)* a fost publicată cu ajutorul unor fonduri strânse de câțiva oameni de știință. Spunea că acesta este darul lui pe care îl va lăsa lumii. Astăzi, toți cei care vor să intre în universul fulgilor de nea, încep cu această carte.

Și totuși, Wilson nu s-a oprit și a continuat să umble kilometri prin viscol pentru a face fotografii. Nu multă vreme. Într-o zi s-a îmbolnăvit și în 23 decembrie 1931, Wilson, *the Snowflake Man*, a plecat acolo sus, de unde vin pe pământ fulgii de nea.

„A fost unul dintre acei deosebiți americani autodidacți a cărui curiozitate naturală s-a amestecat cu o notă de excentricitate și l-au dus la o fascinantă căutare”, scria Owen Edwards într-un articol dedicat poveștii uimitoare a lui Wilson A. Bentley.

Fulgii de zăpadă sunt influențați și de anumite cuvinte sau stări sufletești. Lui Masaru Emoto i-a venit ideea de a studia la microscop apa înghețată, convins fiind că va vedea cristale asemănătoare cu cristalele de zăpadă. După două luni de studiu și de erori, această idee a dat roade iar cristalele frumos structurate și echilibrate au fost făcute vizibile.

La început, Masaru a observat cristalele obținute din apa de la robinet, apa râului și apa din lac. A putut observa că, de la apa din râuri și lacuri unde apa se păstrează nepoluată, se obțineau cristale frumoase, fiecare cu propria sa unicitate. În continuare, studiul a fost făcut prin expunerea apei la cuvinte, imagini, muzica și rugăciuni, situații în care Masaru Emoto a folosit apa distilată destinată spitalelor produsă de aceeași companie. Considerentul utilizării acestui tip de apă a fost faptul că această apă este distilată de două ori, deci o putem considera pură.

Rezultatul a fost același de fiecare dată, respectiv cristalele erau sparte și neuniforme la expunerea la energii joase, negative și cristalele erau frumoase, echilibrate și unice după ce apei îi erau adresate cuvinte frumoase sau era expusă la un anumit tip de muzică, rugăciuni, energii pozitive.

PROF. POPA TATIANA

SUFLET DE COPIL
ISSN 2668-1838, ISSN-L 2602-0084

Colectiv de redacție

Prof. Petrica Ioan, director
Prof. Matits Manuela,
director adjunct,
redactor principal și grafician

Profesori redactori:

Prof. Brănescu Argentina
Prof. Pecican Ovidiu Răzvan
Prof. Flueraș Adina
Prof. Onofrei Ramona
Prof. Mariana Samoilă-Manea
Prof. Balintoni Adelina
Prof. Bontău Angelica
Prof. Gancea Florentin
Prof. Popa Tatiana
Prof. Oana Iulia
Prof. Sabău Cristina
Prof. Sărac Dana
Prof. Andrașoni Teodora
Prof. Gal Mihaela
Prof. Nan Raluca
Prof. Ianculescu Filip Raul
Prof. Mercaș Violeta

